

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 25. oktober 2024
(OR. en)

2023/0164(COD)

PE-CONS 90/24

TRANS 266
MAR 87
PECHE 213
OMI 50
CODEC 1409

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi
Direktive 2009/18/ES o določitvi temeljnih načel za preiskovanje nesreč v
sektorju pomorskega prometa in razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št.
1286/2011

DIREKTIVA (EU) 2024/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o spremembi Direktive 2009/18/ES
o določitvi temeljnih načel
za preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa
in razveljavitvi Uredbe Komisije (EU) št. 1286/2011

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C, C/2023/875, 8.12.2023, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/875/oj>.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2009/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta³ določa temeljna načela za preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa in sistem preiskav pomorske varnosti (v nadaljnjem besedilu: preiskave v zvezi z varnostjo). Pomorske nesreče, ki spadajo na področje uporabe navedene direktive, preiskujejo neodvisni preiskovalni organi, ustanovljeni v državah članicah za izboljšanje pomorske varnosti in za varstvo morskega okolja, da bi se učili iz preteklih izkušenj ter v prihodnje preprečili nesreče in nezgode.
- (2) Od začetka veljavnosti Direktive 2009/18/ES je prišlo do sprememb v mednarodnem regulativnem okolju in na področju tehnološkega razvoja. Upoštevati bi bilo treba te spremembe in razvoj ter tudi izkušnje z izvajanjem navedene direktive.
- (3) V zvezi s tem bi morala Unija v skladu s svojimi mednarodnimi zavezami na področju varstva morskega okolja še naprej prevzemati vodilno vlogo v sektorju, ki se ureja na evropski in na mednarodni ravni.

³ Direktiva 2009/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi temeljnih načel za preiskovanje nesreč v sektorju pomorskega prometa in o spremembi Direktive Sveta 1999/35/ES in Direktive 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 131, 28.5.2009, str. 114).

- (4) Direktiva 2009/18/ES napotuje na številna pravna besedila, ki jih je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO) in so bila od njihovega začetka veljavnosti razveljavljena, spremenjena ali revidirana. Navedena direktiva se na primer nanaša na Kodeks IMO o preiskovanju pomorskih nesreč in nezgod, sprejetim z resolucijo skupščine IMO A.849(20) z dne 27. novembra 1997, ki je bil preklican s kodeksom mednarodnih standardov in priporočenih praks za preiskave v zvezi z varnostjo na področju pomorskih nesreč ali pomorskih nezgod z Resolucijo MSC.255(84) z dne 16. maja 2008 (v nadaljnjem besedilu: kodeks IMO o preiskovanju nesreč) ter s smernicami IMO za pomoč preiskovalcem pri izvajanju kodeksa o preiskovanju nesreč, sprejetih z Resolucijo A.1075(28) z dne 4. decembra 2013 (v nadaljnjem besedilu: smernice IMO za pomoč preiskovalcem pri izvajanju kodeksa o preiskovanju nesreč).
- (5) Kodeks IMO o preiskovanju nesreč uvaja nove opredelitve pojmov, kot je opredelitev „organa za preiskovanje pomorske varnosti“, medtem ko so drugi pojmi, kot je „resna nesreča“, črtani. Te spremembe bi bilo treba vključiti v Direktivo 2009/18/ES.
- (6) Direktiva 2009/18/ES se sklicuje tudi na okrožnico IMO MSC-MEPC.Circ.3 z dne 18. decembra 2008 – Poročila o pomorskih nesrečah in incidentih, revidirani usklajeni postopki poročanja, ki je bila nadomeščena z okrožnico IMO MSC-MEPC. 3/circ.4/rev.1 z dne 18. novembra 2014.

- (7) Smernice IMO za pomoč preiskovalcem pri izvajanju kodeksa o preiskovanju nesreč zagotavljajo praktične nasvete za sistematično preiskovanje pomorskih nesreč in nezgod ter omogočajo razvoj učinkovitih analiz in preventivnih ukrepov. Te smernice nadomestijo skupno metodologijo, določeno v Uredbi Komisije (EU) št. 1286/2011⁴. Zato bi jih bilo treba vključiti v Direktivo 2009/18/ES, Uredbo (EU) št. 1286/2011 pa razveljaviti.
- (8) Ribiška plovila, krajša od 15 metrov, so zdaj izključena s področja uporabe Direktive 2009/18/ES. Zato izvajanje preiskav v zvezi z varnostjo, v katere so vključena taka ribiška plovila, ni niti sistematično niti usklajeno. Taka plovila se pogosteje prevrnejo in člani posadke razmeroma pogosto padejo s krova. Zaradi zaščite takih ribiških plovil, njihove posadke in okolja bi bilo treba uvesti predhodno ocenjevanje zelo resnih pomorskih nesreč, v katere so vključena taka ribiška plovila, da bi se ugotovilo, ali bi morali organi začeti preiskavo v zvezi z varnostjo, pri tem pa med drugim upoštevati razpoložljive dokaze in možnost, da bi se lahko na podlagi ugotovitev preiskave v zvezi z varnostjo preprečile prihodnje nesreče in nezgode. Pričakuje se, da bo ta ukrep zelo pozitivno vplival na število življenj, rešenih na morju, in preprečenih poškodb ter bo zaščitil zlasti življenja in zdravje evropskih ribičev.
- (9) Direktiva 2009/18/ES državam članicam ne preprečuje, da določijo nacionalna pravila za preiskovanje pomorskih nesreč ali nezgod, v katere je vključena katera koli vrsta ladje, ki prevaža 12 potnikov ali manj ali opravlja druge gospodarske dejavnosti.

⁴ Uredba Komisije (EU) št. 1286/2011 z dne 9. decembra 2011 o sprejetju skupne metodologije za preiskovanje pomorskih nesreč in nezgod, razvite v skladu s členom 5(4) Direktive 2009/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 10.12.2011, str. 36).

- (10) Nekatere opredelitve pojmov v Direktivi 2009/18/ES niso jasne. Opredelitev dolžine ribiškega plovila bi bilo treba dodati zlasti v primerih, kadar se pristop in obveznosti organov za preiskovanje pomorske varnosti (v nadaljnjem besedilu: varnostnopriskovalni organi) razlikujejo glede na dolžino ribiškega plovila.
- (11) Kodeks IMO o preiskovanju nesreč napotuje na dogodek ali zaporedje dogodkov, ki so se pripetili „neposredno v povezavi z upravljanjem ladje“. Ta pojem bi bilo treba pojasniti, saj v zvezi z njim obstaja veliko razhajanj pri razlagi. Ta razhajanja vplivajo na ukrepe varnostnopriskovalnih organov, zlasti kar zadeva nesreče v pristaniščih, možnosti skupnih preiskav v zvezi z varnostjo in zbiranje podatkov o nesreči in preiskavi.
- (12) V kodeksu IMO o preiskovanju nesreč je navedeno, da je treba ob zelo resni pomorski nesreči izvesti preiskavo v zvezi z varnostjo. Vendar ni nobenih navodil o obdobju, v katerem je morala po nesreči nastopiti smrt, zaradi katere bi se nesreča štela za zelo resno pomorsko nesrečo, za katero je treba izvesti preiskavo v zvezi z varnostjo. Zato bi bilo treba v Direktivo 2009/18/ES vključiti taka navodila.
- (13) Varnostnopriskovalni organi bi si morali po najboljših močeh prizadevati, da bi bila poročila o nesrečah in njihova priporočila dostopna zadevnim osebam, vključno z žrtvami in njihovimi družinami, preden se objavijo.
- (14) Glede na pomen preučevanja človeških dejavnikov pri preiskavah v zvezi z varnostjo bi bilo treba pri preiskavah v zvezi z varnostjo ustrezno upoštevati delovne in življenjske razmere na krovu ter njihov vsak vpliv na pomorsko nesrečo ali nezgodo, ki se preiskuje.

- (15) Razpoložljivo osebje in operativni viri varnostnopreiskovalnih organov držav članic se izrazito razlikujejo, kar povzroča neučinkovito in neskladno poročanje o pomorskih nesrečah in njihovem preiskovanju. Komisija bi morala zato ob pomoči Evropske agencije za pomorsko varnost (v nadaljnjem besedilu: Agencija) za posamezne preiskave v zvezi z varnostjo zagotoviti visoko specializirano analitično podporo (mehke veščine) ter tudi analitična orodja in opremo (strojna oprema). Poleg tega bi bilo treba še naprej spodbujati in podpirati sodelovanje in medsebojno pomoč med državami članicami pri preiskavah v zvezi z varnostjo, zlasti glede na nove izzive na področju pomorske varnosti, povezane z okoljskimi, socialnimi, javnozdravstvenimi in delovnimi vprašanji.
- (16) Agencija bi morala zato organizirati redna usposabljanja o posebnih tehnikah ter novem razvoju in novih tehnologijah, ki bi lahko bile pomembne za preiskave v zvezi z varnostjo v prihodnosti. Taka usposabljanja bi morala biti med drugim osredotočena na obnovljiva in nizkoogljična goriva, ki so še posebej pomembna glede na sveženj „Pripravljeni na 55“, na avtomatizacijo in na pravila o splošnem varstvu podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. To bo izboljšalo varnost na krovu plovil ter zdravje in varnost pomorščakov in ribičev, ki delajo na njih.
- (17) V vseh primerih je treba zagotoviti neodvisnost preiskav v zvezi z varnostjo, pri vseh, ki so vključeni v te preiskave, vključno z javnimi ali zasebnimi subjekti, institucijami ali agencijami, pa ne bi smelo biti nikakršnega nasprotja interesov.

⁵ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (18) Države članice bi morale sodelovati, da bi zagotovile dosledno izvajanje preiskav v zvezi z varnostjo ter pomagale varnostnopriskovalnim organom izboljšati in okrepiti njihove zmogljivosti za preiskave v zvezi z varnostjo.
- (19) Za prilagoditev Direktive 2009/18/ES razvoju mednarodnega pomorskega prava v zvezi s preiskovanjem v zvezi z varnostjo nesreč v sektorju pomorskega prometa ter za olajšanje zbiranja in izmenjave znanja ter poročanja o njem, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije spremeni priloge k navedeni direktivi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁶. V ta posvetovanja bi bilo treba vključiti zlasti stalni okvir sodelovanja, vzpostavljen z Direktivo 2009/18/ES. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

⁶ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (20) Komisija bi morala ob upoštevanju celotnega cikla obiskov Agencije v državah članicah za spremljanje izvajanja Direktive 2009/18/ES oceniti izvajanje Direktive 2009/18/ES najpozneje pet let od datuma prenosa te direktive o spremembi ter o tem poročati Evropskemu parlamentu in Svetu. Države članice bi morale sodelovati s Komisijo, da se zberejo vse informacije, ki so potrebne za to ocenjevanje.
- (21) Ker ciljev te direktive, in sicer določitev pravil o preiskovanju v zvezi z varnostjo nesreč v sektorju pomorskega prometa, da bi se izboljšala pomorska varnost in varstvo morskega okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (22) Direktivo 2009/18/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2009/18/ES

Direktiva 2009/18/ES se spremeni:

(1) v členu 1 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Ker preiskave v zvezi s pomorsko varnostjo (v nadaljnjem besedilu: preiskave v zvezi z varnostjo) na podlagi te direktive niso namenjene ugotavljanju odgovornosti ali delitvi krivde, zato iz ugotovitev teh preiskav ne izhaja nobena krivda ali odgovornost. Države članice zagotovijo, da organom za preiskovanje pomorske varnosti (v nadaljnjem besedilu: varnostnopriskovalni organi) ni onemogočeno ali preprečeno, da celovito poročajo o vzrokih pomorskih nesreč ali nezgod.“;

(2) v členu 2(2) se črta točka (d);

(3) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 3*
Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) ‚kodeks IMO o preiskovanju nesreč‘ pomeni najnovejšo različico kodeksa mednarodnih standardov in priporočenih praks za preiskave v zvezi z varnostjo na področju pomorskih nesreč ali nezgod, iz Priloge k Resoluciji MSC.255(84) z dne 16. maja 2008 Odbora za pomorsko varnost IMO;

- (2) ,smernice IMO za pomoč preiskovalcem pri izvajanju kodeksa o preiskovanju nesreč‘ pomeni najnovejšo različico smernic, iz Priloge k Resoluciji A.1075(28), sprejetih 4. decembra 2013 na zasedanju skupščine IMO;
- (3) naslednji izrazi se razumejo v skladu z opredelitvami pojmov iz kodeksa IMO o preiskovanju nesreč:
- (a) ,pomorska nesreča‘;
 - (b) ,zelo resna pomorska nesreča‘;
 - (c) ,pomorska nezgoda‘;
 - (d) ,preiskava v zvezi s pomorsko varnostjo‘;
 - (e) ,organ za preiskovanje pomorske varnosti‘;
 - (f) ,država, ki preiskuje pomorsko varnost‘;
 - (g) ,utemeljeno zainteresirana država‘;
 - (h) ,huda poškodba‘;
- (4) ,smernice IMO o pravičnem obravnavanju pomorščakov v primeru pomorskih nesreč‘ pomeni najnovejšo različico smernic iz Priloge k Resoluciji LEG.3(91) pravnega odbora IMO z dne 27. aprila 2006, kot jih je odobril upravni odbor Mednarodne organizacije dela na svojem 296. zasedanju od 12. do 16. junija 2006;

- (5) ‚ro-ro potniška ladja‘ pomeni ro-ro potniško ladjo, kakor je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2017/2110 Evropskega parlamenta in Sveta*;
- (6) ‚visokohitrostno potniško plovilo‘ pomeni visokohitrostno potniško plovilo, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 2, Direktive (EU) 2017/2110;
- (7) ‚zapisovalnik podatkov o plovbi‘ (VDR) pomeni zapisovalnik podatkov o plovbi, kakor je opredeljen v točki 4.1 Priloge k Resoluciji IMO MSC.333(90) Odbora IMO za pomorsko varnost z dne 22. maja 2012, v najnovejši različici in dopolnjen z ustreznimi standardi delovanja IMO, ki se uporabljajo na dan namestitve tega VDR na krovu, in brez poseganja v pravo Unije;
- (8) ‚poenostavljeni zapisovalnik podatkov o plovbi‘ (S-VDR) pomeni poenostavljeni zapisovalnik podatkov o plovbi, kakor je opredeljen v točki 4.1 Priloge k Resoluciji IMO MSC. 163(78) Odbora IMO za pomorsko varnost z dne 17. maja 2004 v najnovejši različici in dopolnjen z ustreznimi standardi delovanja IMO, ki se uporabljajo na dan namestitve tega S-VDR na krovu, in brez poseganja v pravo Unije;
- (9) ‚varnostno priporočilo‘ pomeni vsak predlog, vključno za namene registracije in nadzora, ki ga poda:
 - (a) varnostnopriskovalni organ države, ki opravlja ali vodi preiskavo v zvezi z varnostjo, na podlagi informacij, pridobljenih iz te preiskave, ali

- (b) Komisija, ki deluje na podlagi izvlečkov analiz podatkov in rezultatov opravljenih preiskav v zvezi z varnostjo, kadar je to primerno;
- (10) ‚dolžina ribiškega plovila‘ pomeni dolžino ribiškega plovila v smislu člena 2 Uredbe (EU) 2017/1130 Evropskega parlamenta in Sveta**;
- (11) ‚smrtna poškodba‘ pomeni poškodbo, ki jo utрпи oseba v nesreči in ki v 30 dneh od datuma nesreče povzroči njeno smrt, če so na voljo ustrezne informacije.

* Direktiva (EU) 2017/2110 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2017 o sistemu inšpekcijskih pregledov za varno izvajanje linijskih prevozov z ro-ro potniškimi ladjami in visokohitrostnimi potniškimi plovili ter spremembi Direktive 2009/16/ES ter razveljavitvi Direktive Sveta 1999/35/ES (UL L 315, 30.11.2017, str. 61).

** Uredba (EU) 2017/1130 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določanju značilnosti ribiških plovil (UL L 169, 30.6.2017, str. 1).“;

(4) člen 4 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) so te neodvisne od preiskav kaznivih dejanj ali drugih vzporednih preiskav, s katerimi se ugotavlja odgovornost ali delitev krivde, in da lahko varnostnopreiskovalni organi poročajo o rezultatih preiskav v zvezi z varnostjo brez navodil in poseganja katerih koli oseb, organizacij ali strani, ki jih lahko njihov izid zadeva.“;

(b) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) usklajevanje dejavnosti njenih varnostnopreiskovalnih organov v obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te direktive.“;

(5) člena 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 5

Obveznost preiskave

1. Vsaka država članica zagotovi, da preiskavo v zvezi z varnostjo izvede varnostnopreiskovalni organ iz člena 8 po kateri koli zelo resni pomorski nesreči:

(a) v katero je vključena ladja, ki pluje pod njeno zastavo, ne glede na kraj nesreče;

(b) ki se pripeti na teritorialnem morju in notranjih morskih vodah države članice, kakor je določeno v UNCLOS, ne glede na zastavo ladje ali ladij, vključenih v nesrečo, ali

- (c) ki zadeva pomemben interes države članice, ne glede na kraj nesreče in zastave vpletene ladje ali ladij, vključenih v nesrečo.
2. V primeru ribiškega plovila, krajšega od 15 metrov, varnostnopriskovalni organ brez odlašanja in najpozneje dva meseca po zelo resni pomorski nesreči iz odstavka 1 tega člena opravi predhodno oceno, da odloči, ali se izvede preiskava v zvezi z varnostjo. Kadar se varnostnopriskovalni organ odloči, da ne bo izvedel take preiskave v zvezi z varnostjo, se razlogi za to odločitev brez odlašanja in najpozneje dva meseca po zelo resni pomorski nesreči zabeležijo in sporočijo v skladu s členom 17(3).
 3. Pri odločitvah, ali naj se preiskava v zvezi z varnostjo opravi v skladu z odstavkom 2, varnostnopriskovalni organ upošteva razpoložljive dokaze in možnosti za ugotovitve preiskave v zvezi z varnostjo, na podlagi katerih bi lahko preprečili prihodnje nesreče in nezgode.
 4. V primeru kakršne koli pomorske nesreče ali nezgode, ki ni zajeta v odstavkih 1, 2 ali 3, varnostnopriskovalni organ odloči, ali izvede preiskavo v zvezi z varnostjo.

5. Področje uporabe in praktične ureditve za vodenje preiskav v zvezi z varnostjo določi varnostnopriskovalni organ vodilne preiskovalne države članice v sodelovanju z ustreznimi organi ostalih utemeljeno zainteresiranih držav na način, ki se varnostnopriskovalnem organu vodilne preiskovalne države članice zdi najbolj primeren za doseganje cilja te direktive, in z namenom preprečevanja prihodnjih nesreč in nezgod.
6. Pri izvajanju preiskave v zvezi z varnostjo varnostnopriskovalni organ sledi smernicam IMO za pomoč preiskovalcem pri izvajanju kodeksa o preiskovanju nesreč. Preiskovalci lahko odstopajo od teh smernic, kadar je to po njihovem strokovnem mnenju nujno za doseg ciljev preiskave v zvezi z varnostjo. Komisija lahko ob upoštevanju vseh koristnih izsledkov preiskav v zvezi z varnostjo in po posvetovanju z varnostnopriskovalnimi organi v zvezi s stalnim okvirom sodelovanja iz člena 10 sprejme priporočila za izvajanje teh smernic.
7. Pri odločanju, ali se je pomorska nesreča ali nezgoda, ki se je pripetila, ko je plovilo, privezano ob boku drugega plovila, na fiksnem sidru ali ob pomolu, in ki vključuje obalne ali pristaniške delavce, pripetila ,neposredno v povezavi z upravljanjem ladje' in je zato predmet preiskave v zvezi z varnostjo, države članice v skladu s svojim nacionalnim pravom upoštevajo zlasti vključenost in pomembnost ladijske strukture, opreme, postopkov, posadke in upravljanja ladje za dejavnost, ki se izvaja.

8. Preiskava v zvezi z varnostjo se začne brez odlašanja po pomorski nesreči ali nezgodi, vendar najpozneje dva meseca po tem, ko se je pripetila.
9. Če v času preiskave v zvezi z varnostjo postane znano ali nastane sum, da je storjeno kaznivo dejanje na podlagi členov 3, 3a, 3b ali 3c najnovejše različice Konvencije o zatiranju nezakonitih dejanj zoper varnost v pomorskem prometu z 10. marca 1988, varnostnopreiskovalni organ v skladu z nacionalnima pravom o tem takoj obvesti zadevne organe pomorske varnosti države ali držav članic in vsake zadevne tretje države.

Člen 6

Obveznost obveščanja

Država članica v okviru svojega pravnega sistema zahteva, da pristojni organi ali udeležene strani ali oboji brez odlašanja obvestijo njen varnostnopreiskovalni organ o nastopu vseh pomorskih nesreč in nezgod, ki spadajo na področje uporabe te direktive.“;

(6) člen 7 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vodenje vzporednih preiskav v zvezi z varnostjo iste pomorske nesreče ali nezgode je strogo omejeno na izjemne primere. V takih primerih država članica obvesti Komisijo o razlogih za vodenje takih vzporednih preiskav v zvezi z varnostjo. Države članice, ki vodijo vzporedne preiskave v zvezi z varnostjo, medsebojno sodelujejo. Predvsem si zadevni varnostnopriskovalni organi pravočasno izmenjujejo vse pomembne informacije, pridobljene med njihovimi zadevnimi preiskavami v zvezi z varnostjo, zlasti da bi prišli, kolikor je to mogoče, do skupnih zaključkov.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Utemeljeno zainteresirane države članice med preiskavo v zvezi z varnostjo v izvedljivem obsegu pomagajo državi članici ali državam članicam, ki preiskujejo pomorsko varnost, pri dostopu do ustreznih informacij za preiskavo v zvezi z varnostjo. Preiskovalcu ali preiskovalcem, ki izvajajo preiskavo v zvezi z varnostjo, se lahko omogoči tudi dostop do informacij vladnih inšpektorjev, obalnih straž, upravljavcev sistemov nadzora ladijskega prometa, pilotov in ostalega pomorskega osebja utemeljeno zainteresirane države, če je to potrebno in v skladu z njenim nacionalnim pravom.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar je v pomorsko nesrečo ali nezgodo vpletena ro-ro potniška ladja ali visokohitrostno potniško plovilo, sproži preiskovalni postopek v zvezi z varnostjo država članica, v katere teritorialnih vodah ali notranjih morskih vodah, kakor so opredeljene v UNCLOS, se je nesreča ali nezgoda zgodila. Če se pomorska nesreča ali nezgoda zgodi v drugih vodah, sproži preiskovalni postopek v zvezi z varnostjo država članica, ki jo je ta ro-ro potniška ladja ali visokohitrostno potniško plovilo nazadnje obiskalo. Država, ki je sprožila preiskovalni postopek v zvezi z varnostjo, ostane pristojna za preiskavo v zvezi z varnostjo in usklajevanje z ostalimi utemeljeno zainteresiranimi državami članicami, dokler se medsebojno ne sporazumejo, katera izmed njih bo vodila preiskovalna država članica.“;

(7) člena 8 in 9 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 8

Varnostnopreiskovalni organi

1. Države članice zagotovijo, da je za vodenje preiskav v zvezi z varnostjo pristojen nepristranski, neodvisni in stalni varnostnopreiskovalni organ, ki bo imel potrebna pooblastila ter zadostna sredstva, finančne vire in ustrezno usposobljene preiskovalce, pristojne za zadeve v zvezi s pomorskimi nesrečami in nezgodami, za izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi te direktive.

Varnostnopreiskovalnim organom se ne preprečuje, da začasno imenujejo ustrezne preiskovalce s potrebnimi strokovnimi znanji za sodelovanje v preiskavi v zvezi z varnostjo ali da uporabijo svetovalce za strokovno svetovanje o katerem koli vidiku preiskave v zvezi z varnostjo.

Za nepristransko izvajanje preiskave v zvezi z varnostjo je varnostnopreiskovalni organ organizacijsko, pravno in pri odločanju neodvisen od strani, katere interesi bi lahko bili v nasprotju z nalogo, ki mu je bila zaupana.

Neobalne države članice, ki nimajo ladij oziroma plovil pod svojo zastavo, ki spadajo na področje uporabe te direktive, določijo neodvisno telo, ki bo delovalo kot kontaktna točka za sodelovanje v preiskavah v zvezi z varnostjo na podlagi člena 5(1), točka (c).

2. Varnostnopreiskovalni organ zagotovi, da imajo posamezni preiskovalci zadostno znanje in praktične izkušnje na področjih, ki se nanašajo na njihove običajne preiskovalne dolžnosti. Poleg tega varnostnopreiskovalni organ po potrebi zagotovi hiter dostop do ustreznega strokovnega znanja.
3. Dejavnosti varnostnopreiskovalnega organa se lahko razširijo na zbiranje in analizo podatkov o pomorski varnosti, zlasti za preprečevanje nesreč in nezgod, če te dejavnosti ne vplivajo na njegovo neodvisnost ali ne prinašajo nobenih zakonskih ali upravnih pristojnosti ali pristojnosti glede standardizacije.

4. Države članice, ki delujejo v okviru svojega pravnega sistema, zagotovijo, da se preiskovalcem njihovega varnostnopriskovalnega organa ali katerega koli drugega varnostnopriskovalnega organa, ki so ga pooblastile za izvedbo preiskave v zvezi z varnostjo, po potrebi v sodelovanju z organi, pristojnimi za sodno preiskavo, zagotovijo vse informacije in tehnološka sredstva, ki se nanašajo na preiskavo v zvezi z varnostjo, in jih tako pooblastijo, da:
- (a) imajo dostop do vseh relevantnih območij ali kraja nesreče in vseh ladij, razbitin ali objektov, vključno s tovorom, opremo ali naplavinami;
 - (b) zagotovijo takojšen popis dokazov in nadzorovano iskanje in odstranitev razbitin, naplavin ali drugih sestavnih delov ali snovi za pregled ali analizo;
 - (c) zahtevajo preiskavo ali analizo predmetov iz točke (b) in imajo prost dostop do rezultatov take preiskave ali analize;
 - (d) imajo prost dostop do vseh pomembnih informacij in posnetih podatkov, vključno z VDR ali S-VDR, ki zadevajo ladjo, zapise službe za nadzor plovbe, plovbo, tovor, posadko ali katere koli druge osebe, predmete, pogoje ali okoliščine, ter možnost njihovega kopiranja in uporabe;
 - (e) imajo prost dostop do rezultatov preiskav trupel žrtev ali preskusov na vzorcih, vzetih iz trupel žrtev;

- (f) zahtevajo rezultate preiskav ali preskusov na vzorcih, vzetih od oseb, vključenih v upravljanje ladje, ali katerih koli drugih ustreznih oseb, in imajo prost dostop do njih;
 - (g) zaslišijo priče v odsotnosti oseb, katerih interesi bi lahko škodili preiskavi v zvezi z varnostjo;
 - (h) pridobijo dokumentacijo in ustrezne informacije, ki jih imajo država zastave, lastniki, klasifikacijski zavodi ali katere koli druge pomembne strani, kadar imajo te strani ali njihovi predstavniki sedež v državi članici;
 - (i) zaprosijo za pomoč pristojne organe v zadevnih državah, vključno z nadzorniki države zastave in države pristanišča, obalnimi stražami, upravljavci sistemov nadzora plovbe, iskalnimi in reševalnimi ekipami, operaterji službe za ladijski promet, piloti ali ostalim pristaniškim ali pomorskim osebjem.
5. Varnostnopriskovalnemu organu se omogoči, da lahko ukrepa takoj, ko dobi obvestilo o nesreči, in pridobi zadostna sredstva za neodvisno izvedbo svojih nalog. Njegovi preiskovalci pridobijo status, ki jim zagotavlja potrebna jamstva neodvisnosti.
6. Varnostnopriskovalni organ lahko svoje naloge po tej direktivi kombinira z delom preiskovanja drugih dogodkov, ki niso pomorske nesreče ali nezgode, če take preiskave v zvezi z varnostjo ne ogrožajo njegove neodvisnosti.

7. Vsaka država članica lahko razvije, izvaja in vzdržuje sistem vodenja kakovosti za svoj varnostnopriskovalni organ.
8. Stalni okvir sodelovanja iz člena 10 podpira varnostnopriskovalne organe in krepi njihove zmogljivosti za preiskave v zvezi z varnostjo s pripravo navodil in priporočil, s čimer zagotovi dosledno izvajanje preiskav v zvezi z varnostjo ter v zvezi s tem razvija in izvaja program medsebojnih strokovnih pregledov.

Člen 9

Zaupnost

1. Brez poseganja v Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta* država članica v okviru svojega pravnega sistema zagotovi, da so naslednje evidence na voljo izključno za namene preiskave v zvezi z varnostjo, razen če pristojni organ te države članice odloči, da obstaja prevladujoči javni interes za razkritje teh evidenc, vključno s primeri, ko pristojni organ sklene, da so koristi razkritja večje od negativnih notranjih ali mednarodnih posledic, ki bi ga tako razkritje lahko imelo za zadevno ali katero koli prihodnjo preiskavo v zvezi z varnostjo:
 - (a) vse izjave oseb, ki jih je varnostnopriskovalni organ zabeležil v času preiskave v zvezi z varnostjo;
 - (b) evidence, ki razkrivajo identiteto oseb, ki so pričale v okviru preiskave v zvezi z varnostjo;

- (c) informacije, ki jih zbere varnostnopriskovalni organ in so posebej občutljive ali zasebne narave, vključno z informacijami o zdravju posameznikov;
 - (d) gradivo, ki je nastalo med preiskavo v zvezi z varnostjo, kot so zapiski, osnutki in mnenja preiskovalcev, ter mnenja, izražena ob analizi informacij;
 - (e) informacije in dokazi, ki jih zagotovijo preiskovalci iz drugih držav članic ali tretjih držav v skladu z mednarodnimi standardi in priporočenimi praksami, kadar tako zahteva njihov varnostnopriskovalni organ;
 - (f) osnutki vmesnih, kratkih ali končnih poročil;
 - (g) vsa komunikacija med osebami, vključenimi v upravljanje ladje;
 - (h) pisni ali elektronski zapisi in prepisi zapisov službe za nadzor plovbe, med drugim tudi njena poročila in rezultati za notranjo uporabo.
2. Zapisi VDR in S-VDR iz preiskave v zvezi z varnostjo se ne smejo dati na voljo ali uporabljati za druge namene kot za namene preiskave v zvezi z varnostjo ali varnostjo ladje, razen če so taki zapisi anonimizirani ali razkriti po varnih postopkih.
3. Za namene iz odstavka 1 se razkrijejo samo res nujni podatki.

4. Države članice se lahko ob spoštovanju prava Unije odločijo za omejitve primerov, v katerih se lahko izvede razkritje iz odstavka 3.

* Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).“;

(8) člen 10 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice v tesnem sodelovanju s Komisijo vzpostavijo stalni okvir sodelovanja, ki njihovim varnostno-preiskovalnim organom omogoča medsebojno sodelovanje v obsegu, ki je potreben za doseganje cilja te direktive.“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) uvodno besedilo in točka (a) se nadomestita z naslednjim:

„3. Znotraj stalnega okvira sodelovanja se varnostno-preiskovalni organi dogovorijo zlasti o najboljših načinih sodelovanja z namenom:

(a) varnostno-preiskovalnim organom omogočiti skupno uporabo naprav, objektov in opreme za tehnično preiskavo razbitin in ladijske opreme ter drugih predmetov, pomembnih za preiskave v zvezi z varnostjo, vključno s pridobivanjem in vrednotenjem zapisov iz VDR ali S-VDR ter drugih elektronskih naprav;“;

(ii) točki (h) in (i) se nadomestita z naslednjim:

„(h) spodbujati sodelovanje z varnostnopriskovalnimi organi tretjih držav in z mednarodnimi organizacijami za preiskavo pomorskih nesreč na področjih, ki jih ureja ta direktiva;

(i) zagotavljati vse pomembne informacije varnostnopriskovalnim organom, ki opravljajo preiskavo v zvezi z varnostjo.“;

(9) v členu 12 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Sodelovanje države članice v preiskavi v zvezi z varnostjo, ki jo vodi utemeljeno zainteresirana tretja država, ne posega v njeno izpolnjevanje zahtev glede vodenja in poročanja o preiskavah v zvezi z varnostjo na podlagi te direktive. Kadar utemeljeno zainteresirana tretja država vodi preiskavo v zvezi z varnostjo, ki vključuje eno ali več držav članic, lahko te države članice sklenejo, da ne bodo izvedle vzporedne preiskave v zvezi z varnostjo, pod pogojem, da se preiskava v zvezi z varnostjo, ki jo vodi tretja država, izvaja v skladu s kodeksom IMO o preiskovanju nesreč. V takih primerih se člen 14 ne uporablja za varnostnopriskovalne organe.“;

(10) v členu 13 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) zaščito vseh informacij s preglednic, ladijskih dnevnikov, elektronskih in magnetnih zapisov ter video trakov, vključno z informacijami iz VDR ali S-VDR in drugih elektronskih naprav, ki se nanašajo na obdobje pred, med in po nesreči;“;

(11) člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Poročila o nesrečah

1. Preiskave v zvezi z varnostjo, izvedene na podlagi te direktive, se zaključijo z objavo poročila o nesreči, ki se predstavi v obliki, ki jo določi pristojni varnostnopriskovalni organ, in v skladu z ustreznimi oddelki Priloge I.

Varnostnopriskovalni organ se lahko odloči, da objavi le kratko poročilo o preiskavi v zvezi z varnostjo, kadar:

- (a) preiskava v zvezi z varnostjo ne zadeva zelo resne pomorske nesreče ali
 - (b) ugotovitve preiskave v zvezi z varnostjo v zvezi s pomorsko nesrečo ali nezgodo ne morejo voditi do preprečevanja prihodnjih pomorskih nesreč ali nezgod.
2. Varnostnopriskovalni organi naredijo vse, kar je v njihovi moči, da je poročilo o nesreči iz odstavka 1, vključno z njegovimi sklepi in morebitnimi priporočili, dostopno javnosti ter zlasti pomorskemu sektorju v 12 mesecih od dneva nesreče ali nezgode. Če v primeru zelo resne pomorske nesreče končnega poročila o nesreči ni možno pripraviti v tem času, se v 12 mesecih od dneva nesreče ali nezgode objavi vmesno poročilo o nesreči.

3. Varnostnopreiskovalni organ vodilne preiskovalne države članice Komisiji pošlje kopijo končnega ali vmesnega poročila. Varnostnopreiskovalni organ upošteva vse tehnične pripombe Komisije o končnih poročilih, če te ugotovitve ne vplivajo na bistvo ugotovitev, da bi izboljšal kakovost poročila o nesreči na način, ki najbolje prispeva k doseganju cilja te direktive.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spreminjanje naslednjih delov Priloge I k tej direktivi: „2. Dejanske informacije“, „3. Opis“ in „4. Analiza“.

(12) v členu 15 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

- „1. Države članice zagotovijo, da naslovniki ustrezno upoštevajo varnostna priporočila varnostnopreiskovalnih organov, zlasti za preprečevanje nesreč v prihodnje, in da se na podlagi teh priporočil, kadar je primerno, sprejmejo nadaljnji ukrepi v skladu s pravom Unije ter mednarodnim pravom.
2. Kadar je to primerno, varnostnopreiskovalni organ ali Komisija pripravi varnostna priporočila na podlagi izvlečkov analize podatkov ter končnih rezultatov opravljenih preiskav v zvezi z varnostjo.“

(13) v členu 16 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v njegovo pravico do zgodnjega opozarjanja varnostnopriskovalni organ v kateri koli fazi preiskave v zvezi z varnostjo, če meni, da je za preprečitev nevarnosti novih nesreč potrebno takojšnje ukrepanje na ravni Unije, brez odlašanja obvesti Komisijo o potrebi po zgodnjem opozorilu.“;

(14) člen 17 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Države članice EMCIP obvestijo o vseh pomorskih nesrečah in nezgodah v skladu z obrazcem iz Priloge II, kadar je opravljena preiskava v zvezi z varnostjo pa ji posredujejo podatke iz te preiskave v zvezi z varnostjo v skladu s sistemom podatkovne baze EMCIP. V primeru ribiških plovil, krajših od 15 metrov, se poročanje zahteva le za zelo resne pomorske nesreče. Če se za zelo resne pomorske nesreče, v katerih so udeležene ribiške ladje, krajše od 15 metrov, ne opravi preiskava, se EMCIP sporočijo razlogi za to.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Varnostnopriskovalni organi EMCIP obvestijo o vseh zelo resnih pomorskih nesrečah. Države članice lahko za poročanje o vseh drugih pomorskih nesrečah in nezgodah odločijo o pristojnih nacionalnih organih in jih imenujejo. Ko je Komisija seznanjena s pomorsko nesrečo ali nezgodo, o tem obvesti pristojne nacionalne organe.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 za spremembo Priloge II k tej direktivi, da se posodobi seznam podatkov iz obvestil o pomorskih nesrečah ali nezgodah, da bi se upoštevale spremembe kodeksa IMO o preiskovanju nesreč, ki jih je sprejela IMO.“;

(15) vstavi se naslednji člen:

„Člen 17a

Usposabljanje in operativna podpora

1. Komisija s pomočjo Agencije in v sodelovanju z državami članicami omogoča razvoj zmogljivosti in izmenjavo znanja v varnostnopreiskovalnih organih in med njimi z zagotavljanjem rednega usposabljanja o novem pravnem in tehnološkem razvoju, posebnih tehnikah in orodjih ter tehnologijah v zvezi z ladjami, njihovo opremo in upravljanjem, odvisno od potreb varnostnopreiskovalnih organov.
2. Komisija na zahtevo varnostnopreiskovalnih organov in ob predpostavki, da ne pride do nasprotja interesov, zagotavlja operativno podporo tem državam članicam pri izvajanju njihovih preiskav v zvezi z varnostjo. Taka podpora lahko vključuje zagotavljanje specializiranega analitičnega orodja ali opreme ter posebnega strokovnega znanja, če zagotavljanje podpore ne ogroža neodvisnosti zadevnih varnostnopreiskovalnih organov.“;

(16) člena 19 in 20 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 19

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS), ustanovljen z Uredbo (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta* . Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta** .
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 20

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 14(4) in 17(5) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od ... [datum začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

3. Prenos pooblastila iz členov 14(4) in 17(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje^{***}.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 14(4) in 17(5), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

* Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2099/2002 z dne 5. novembra 2002 o ustanovitvi Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) in o spremembi uredb o pomorski varnosti in preprečevanju onesnaževanja z ladij (UL L 324, 29.11.2002, str. 1).

** Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

*** UL L 123, 12.5.2016, str. 1.“;

(17) vstavi se naslednji člen:

„Člen 20a

Spremembe kodeksa IMO o preiskovanju nesreč

Spremembe kodeksa IMO o preiskovanju nesreč se uporabljajo brez poseganja v postopek preverjanja skladnosti, določen v členu 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002.“;

(18) člen 23 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 23

Poročilo o izvajanju

Komisija do ... [90 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembah] predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te direktive ter o ravnanju v skladu z njo in po potrebi predlaga dodatne ukrepe glede na priporočila, ki jih vsebuje poročilo, pri čemer med drugim upošteva možnost, da bi na področje uporabe te direktive dodali obvezno preiskavo v zvezi z varnostjo za ribiška plovila, krajša od 15 metrov, ter kakšen bo njen učinek na delovno obremenitev varnostnopriskovalnih organov.“;

(19) Priloga I se spremeni:

(a) oddelek 2.1 se nadomesti z naslednjim:

„2.1 Podatki o ladji

zastava/register,

identifikacija,

glavne značilnosti,

lastništvo in upravljanje,

podrobnosti konstrukcije,

najmanjše število posadke, potrebno za varno plovbo,

odobren tovor,

v zvezi z ribiškimi plovili, vrsta ribolova, ki se je izvajala v času nesreče.“;

(b) oddelek 2.3 se nadomesti z naslednjim:

„2.3 Informacije o pomorski nesreči ali nezgodi

vrsta pomorske nesreče ali nezgode,

datum in čas,

položaj in kraj pomorske nesreče ali nezgode,

zunanje in notranje okolje,

plovba ladje in del potovanja,

prostor na krovu,

za pomorske nesreče ali nezgode, v katerih so udeleženi obalni ali pristaniški delavci, tovor, ki se prevažata,

podatki o človeških dejavnikih,

posledice (za ljudi, ladjo, tovor, okolje, ostalo).“;

(20) v Prilogi II se točka 30 nadomesti z naslednjim:

„30. poškodbe tovora, vključno z zabojniki, izgubljenimi na morju.“.

Člen 2

Prenos

1. Države članice do ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Razveljavitev

Uredba Komisije (EU) št. 1286/2011 se razveljavi z učinkom od ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Člen 4
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica
